

ЩЪРКЪ И ЗАЯКЪ

Щъркъл: Заю-Баю, добъръ денъ,
Я излѣзъ, ела при менъ.
Въ храста що си се заврѣлъ?

Заякъ: Ти ли си бе, щъркалане?
Азъ помислихъ, че орелъ
Се спуска да ме хване.

Щъркъл: Азъ съмъ. Тебе търся. На,
Чакъ отъ топлата страна,
Като на добъръ другаръ,
Ти донесохъ тоя даръ.

Заякъ: Морковъ? Дай го! Брей, голѣмъ,
Има три дни да го ямъ.

Щъркъл: Всичко, що расте на югъ,
По-голѣмо е отъ тукъ:
Зелки има като кжщи,
Моркови — тополи сжщи.
Можешъ, братко, да ядешъ
Денонощно колко щешъ.

Заякъ: Тъй ли? Брей! Тогава знамъ,
Съ тебъ и азъ ще дойда тамъ.

Щъркъл: Искашъ ли? Добре тогава,
Само чуй, да не забравя,
Че и всѣки звѣръ е тамъ
Десетъ пжти по-голѣмъ.
Има и змия гърмяща.
Отъ далече страхъ те хваща.

Заякъ: Страхъ ли? Не! Не се страхувамъ,
(изплашенъ) Но не тръгвамъ азъ на югъ,
Не обичамъ да пжтувамъ.
По-добре си ми е тукъ.

Лжчезаръ Станчевъ

Съ тая книжка изпращаеме картинката „Добре дошли!“

Редактори Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ

Стопанинъ-издателъ Ал. Спасовъ, ул. „Аспарухъ“ 39. Телефонъ 39-22.